Diumenge 33 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 21,5-19): En aquell temps, parlant alguns del temple, que estava fet amb pedres magnífiques i adornat amb ofrenes votives, digué: «Això que veieu, dies vindran en què no en quedarà pedra sobre pedra que no sigui destruïda».

I l'interrogaren, dient: «Mestre, quan succeiran aquestes coses, i quin el senyal de quan comencin a realitzar-se?». I ell digué: «Mireu de no ser enganyats (...)».

Esperança: el "desencís" té una dimensió escatològica

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, els símptomes del desencís són variats, però potser el més clar sigui el dels "encisos a mida": l'encís de la tècnica que promet sempre coses millors, l'encís d'una economia que ofereix possibilitats gairebé il·limitades en tots els aspectes de la vida que aconsegueixen estar inclosos en el sistema, l'encís de les propostes religioses menors, a la mida de cada necessitat.

El desencís té una dimensió escatològica. Ataca indirectament, posant entre parèntesi tota actitud definitiva i, en el seu lloc, proposa aquests petits encisos que fan la funció d'illa o de "treva" enfront la manca d'esperança davant la marxa del món en general.

—Per aquest motiu l'única actitud humana per trencar encisos i desencisos és situar-nos davant les coses últimes i preguntar-nos: pel que fa a l'esperança, anem a millor o a pitjor? I llavors sorgeix el dubte: podem respondre? Tenim, com a cristians, la paraula i els gestos que marquin el rumb de l'esperança per al nostre món?